

Pinksterwake 2024

Commentaar op Ex 19, 3-8 en Joh 7, 37-39

Beste vrienden,

We zijn samen om, zoals tijdens de Paaswake, uitvoerig te luisteren naar Gods Woord in de Schrift en om God te loven. Ik ben blij dat er vanavond veel gezongen wordt. Ik zou willen dat er in onze kerken een veel grotere participatie is in de liturgie. Wat betekent een beaming zonder klank? Een lied dat je amper hoort? Geven we dan niet de indruk dat we er eigenlijk niet in geloven? Is dat niet de Geest uitsluiten? We hechten spontaan veel belang aan de verkondiging. We willen Gods Woord begrijpelijk maken. Dat is belangrijk. Maar daardoor is onze katholieke (vooral Latijnse) liturgie vaak erg verbaal en moraliserend. Eigenlijk ligt er iets fundamenteels aan de *basis* van onze zorg voor verkondiging. De Kerk wordt gevormd door eucharistie en lofzang. De rest vloeit eruit voort. Niet omgekeerd.

(Engels) Ik zeg dit omwille van het evangelie van vandaag. Jezus roept (letterlijk: schreeuwt)¹ wat geloven is. Volgens Hem is geloven in de eerste plaats dorst hebben en naar Hem gaan om die dorst te lessen. Dat is voor Jezus een gelovige². De gelovige is niet iemand die denkt dat hij het weet. De gelovige heeft dorst naar kennis, kennis in de bijbelse betekenis van het woord. Liefdeskennis. We zijn hier samen als dorstige mensen en we komen naar Jezus om gelaafd te worden. We doen dat door te luisteren en te zingen, door deel te hebben aan de eucharistie. Aan Jezus' tafel "vloeit de beker over" (Ps 23, 5).

We hoeven dus geen perfecte gelovigen te zijn om de Geest in ons te laten stromen. Integendeel, Jezus beschouwt als gelovig wie met dorst naar Hem toegaat. Uit hem zullen rivieren van levend water stromen. Overvloedig. Dit is echte vruchtbaarheid. Jezus distilleert het beeld van de stromende rivier uit de Schrift. Maar vooral vernieuwt Hij er de betekenis van. Het gaat bij Hem om de Geest. En Hijzelf geeft de Geest.

¹ ἔκραξεν : schreeuwen, luid uitroepen (Joh 7, 36)

² ὁ πιστεύων (v. 37)

(Frans) Na mijn commentaar op het evangelie kunnen we misschien op een nieuwe manier verstaan wat we hoorden in de tweede lezing: “Een koninkrijk van priesters zul je zijn, een heilige natie” (Ex 19, 6). Woorden die Petrus letterlijk overneemt in zijn eerste brief (1P 2, 9).

Een koninkrijk van priesters: Jezus zal alle dubbelzinnigheid die de noties koninkrijk en natie oproepen uit de weg ruimen als hij zegt: “Mijn koninkrijk is niet van deze wereld” (Joh 18, 36). We zijn een koninkrijk van priesters voor zover we verbonden zijn met Christus, de Koning-priester die het verstrooide volk samenbrengt. We zijn de tempel waarvan Jezus de hoeksteen is. We zijn het lichaam waarvan Jezus het hoofd is. We zijn vanavond samen om in een grote verscheidenheid van taal en cultuur eensgezind te bidden voor de mensheid en op die manier ook te getuigen van God. Op die manier nemen we deel aan het universeel priesterschap van alle gedoopten.

(Spaans) We hoorden een tweede uitdrukking: **een heilige natie**. Wat betekent heilig? De Joodse Opperrabbijn Jonathan Sackx geeft een mooie definitie: “Heiligheid is de ruimte die we maken voor God. (...) Heiligheid is de begrensde leegte die gevuld wordt door goddelijke aanwezigheid”³ Ik zie een verband tussen ruimte maken en dorst hebben. Zoals dorst wil gelest worden wil een leegte opgevuld worden. Alleen wie in zichzelf voor Hem ruimte maakt kan Gods heilige Geest ook ontvangen. Alleen wie dorst heeft kan gelaafd worden met Jezus’ Geest.

(Nederlands) Vrienden, het is niet alleen vanavond of morgen dat het Pinksterfeest moet plaatshebben. Laat ons wegen zoeken om elkaar beter te leren kennen. Alle initiatieven zijn welkom. We hebben elkaar veel te bieden. En samen kunnen we ook meer betekenen in dienst van een wereld die smacht naar vrede en zin.

³ JONATHAN SACKX, *Exodus – boek van de bevrijding*, Skandalon, 2022³, p. 143.